

מסכת בבא קמא – פרק ט

שם: _____

משנה א'

משנתנו מביאה 6 מקרים של גולן שגזול הפיץ ועליו לשלם כשעת הגזילה כיון שקנה את החפיץ ע"י השינוי שנעשה בו.

הגזילה	השינוי	התשלום	דהיינו
עצים	כלים	כשעת הגזילה	עצים
צמר	בגדים	כשעת הגזילה	צמר
פרה מעוברת	ילדה	כשעת הגזילה	שווי פרה מעוברת
רחל טעונה	גזזה	כשעת הגזילה	שווי רחל טעונה
פרה	נתעברה אצלו	כשעת הגזילה	שווי פרה רגילה
רחל	נטענה אצלו	כשעת הגזילה	שווי רחל רגילה

משנה ב'

גזל בהמה והזקינה, לכו"ע משלם כשעת הגזילה, גזל עבדים והזקינו לת"ק משלם כשעת הגזילה ולר' יהודה משלם כעכשיו.

משנתנו מביאה 3 דוגמאות של גזילה שנעשה שינוי בעצם הגזילה ולכן משלם כשעת הגזילה, ואלו הן: 1. מטבע ונסדק. 2. פירות והרקיבו. 3. יין והחמיץ.

המשנה מביאה עוד 6 דוגמאות של גזילה שנעשה בהם שינוי שאינו ניכר ולכן משלם כעכשיו, ואלו הן: 1. מטבע ונפסל. 2. תרומה ונטמאת. 3. חמץ ועבר עליו הפסח. 4. בהמה שנעבדה בה עבירה. 5. בהמה שנפסלה מע"ג המזבח. 6. שור הנסקל.

משנה ג'

הנותן לאומנים, חרש, בנאי, וקלקלו האומנים חייב לשלם, בנאי שסתר כותל והאבנים הזיקו – אם לא מחמת המכה פטור, ואם מחמת המכה חייב.

משנה ד'

הנותן צמר לצבע ושרף את הצמר, חייב לשלם דמי צמר, ואם צבעו כעור – אם השבח יותר על היציאה נותן לו דמי יציאה, ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו דמי שבת.

נתן לו לצבעו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום, לר' מאיר נותן לו דמי צמרן, ולר' יהודה – אם השבת יותר על היציאה נותן לו דמי יציאה, ואם היציאה יתירה על השבת נותן לו דמי שבת.

משנה ה'

הגוזל מחברו שוה פרוטה ונשבע לשקר והודה לו – חייב להחזיר לו עד שיגיע לידיו, אם מסר לבנו או לשלוחו ונאבד בדרך, האחריות על הגזלן, ואם מסר לשליח בי"ד האחריות על השליח, ואם הנגזל מת יחזיר ליורשים.

משנה ו'

הגוזל את חברו מחוייב לו ב 3 דברים, 1. קרן, 2. חומש, 3. אשם. ואם הגזלן נתן לו חלק או שהנגזל מחל על חלק ונשאר לו לשלם פחות משוה פרוטה, הגזלן פטור, ואם נשאר יותר משוה פרוטה הגזלן חייב.

משנה ז'

גזלן ששילם לנגזל קרן ונשבע לשקר ששילם את החומש ואח"כ הודה, צריך לשלם חומש על חומש וכן אם שיקר כמה פעמים, עד שיתמעט הקרן פחות משוה פרוטה. הכופר בפיקדון בטענת אבידה בעדים, משלם רק קרן, ואם הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם.

משנה ח'

הכופר בפיקדון בטענת גניבה, בעדים משלם כפל, ואם הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם, ואינו משלם כפל.

משנה ט'

הגוזל את אביו ונשבע לשקר ומת האב והודה, חייב לשלם ליורשים קרן חומש ואשם, ואם רוצה בדווקא את החלק הזה של הירושה, או שאין לו מה לאכול, יכול לקבל חלק זה ע"י שלוח מאחר והמלוה מפרע מקרקע זו.

משנה י'

המדיר את בנו מנכסיו ומת האב, בנו יורשו, ואם הדירו מנכסיו בחייו ובמותו בנו אינו יורשו, אבל אם אין לו מה לאכול יכול לקבל קרקע זו ע"י שלוה כסף מאחר והמלוה נפרק מקרקע זו,

משנה י"א

הגוזל מגר ונשבע לשקר ומת, צריך לשלם קרן וחומש לכהנים ואשם למזבח, אם העלה את הכסף ומת בדרך הכסף יינתן לכהנים והאשם ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה.

משנה י"ב

אם הגר מת לאחר שנתן את הכסף לכהנים, הכסף שייך לכהנים. הגוזל צריך לתת קודם את הכסף ואח"כ את האשם, ואם שינה את הסדר ונתן קודם את האשם ואח"כ את הכסף, אם הכהנים עדיין לא הקריבו את האשם, יקבלו את הכסף ואח"כ יקריבו את האשם, ואם כבר הקריבו את האשם חייב להביא אשם אחר לאחר נתינת הכסף. אם נתן הגוזל קרן בלי חומש יצא.